

Introducció

Josep PALAU I ORTA
Institució Cultural del CIC

Josep-Lluís RODRÍGUEZ I BOSCH
Universitat Autònoma de Barcelona

Una de les propostes principals de la Primavera Pedagògica que la Societat Catalana de Pedagogia vol organitzar anualment és la de posar sobre la taula el pensament, les línies de recerca i les preocupacions de les joves fornades de pedagogs del nostre país. La finalitat de posar sobre la taula aquests treballs és doble. Primer, per donar a conèixer algunes de les investigacions, intervencions i activitats que tenen lloc a Catalunya i que molt possiblement romandrien desconegudes per bona part de la comunitat pedagògica si no tinguessin aquest ampit de projecció acadèmica que facilita l'Institut d'Estudis Catalans. Segon, per aconseguir consolidar un espai públic de debat acadèmic i crítica constructiva que pugui ser d'utilitat tant per als propis ponents com per als assistents. I és que en les diverses edicions de la Primavera pedagògica la discussió pública sobre els eixos i les implicacions de cada ponència ha estat volguda, cercada i trobada.

Des d'aquesta òptica, la recopilació i publicació present de les ponències a la 3a edició de la Primavera Pedagògica podria ser vista com una veritable traïció [*tradire*]. En cap cas una ponència escrita no pot substituir la paraula viva del ponent, com tampoc els retorns del debat amb els assistents. Un document escrit té l'avantatge de la concreció acadèmica, d'afinar en la citació, però li manca el debat, la discussió, els múltiples retorns d'una discussió assaborida [*sapere*] en viu i en directe.

En la introducció a l'assaig *Lessons of the Masters*, George Steiner posava en relació semàntica els conceptes de traïció [*tradire*], transmissió [*tradere*] i tradició [*traditio*].¹ Hi pot haver transmissió del coneixement, de l'experiència, de la tradició sense traïció? La nostra intenció amb aquesta publicació no és pas la de *traïr* els ponents ni els assistents, sinó més aviat la de *transmetre*, d'aportar un gra de

1. George STEINER, *Lessons of the Masters*, Harvard, Harvard University Press, 2003.

Sessió de la Primavera Pedagògica 2010. D'esquerra a dreta: Edgar Iglesias i Maria Luján, comunicants. Martí Teixidó, president, i M. Teresa Codina, sòcia fundadora. Fotografia: IEC/SCP.

sorra a la difusió d'algunes de les línies d'investigació, de les activitats i de les iniciatives pedagògiques que tenen lloc al nostre país. I si a més es fa ajudant a consolidar en *tradició* una iniciativa com la Primavera Pedagògica, que cerca promoure i *transmetre* la necessitat del debat acadèmic, benvinguda sigui per partida doble aquesta publicació, tot i la *traïció* implícita.²

Evidentment, qui s'atansi a la lectura de les diverses ponències observarà la inconsistència temàtica del conjunt. Reunides en un sol volum totes elles no formen pas un bloc unitari. Són com petites peces d'un gran puzzle. Però que siguin petits bocins, petites píndoles de pedagogia, no treu que ens permetin veure alguns dels molts camins per on discorre la pedagogia al nostre país, els seus punts calents, més o menys encertats, amb major o menor projecció acadèmica.

2. De fet, aquesta és la primera vegada que aconseguim *traïr* a tots i cadascun dels ponents al seminari de primavera, tot i que algunes de les ponències en anteriors edicions foren publicades a la *Revista Catalana de Pedagogia*.

Assistents a la Primavera Pedagògica 2010. Fotografia: IEC/SCP.

Així, en aquest volum es fa més que evident la importància i la repercussió en la pedagogia de les reflexions socials i sociològiques. Xavier Laudo ens presenta una ponència en la qual se sistematitzen les diverses accepcions conceptuals de l'anomenada *Pedagogia líquida* i es reflexiona sobre la possibilitat d'una pedagogia normativa que assumeixi com a propis aquells elements que caracteritzarien la societat actual. Ruth Vilà i Edgar Iglesias, en canvi, posen el punt de mira en un sentit invers: a partir de la presumpció de les transformacions socials que s'esdevindrien a la nostra societat a partir del contacte intercultural, defensen la projecció d'una pedagogia que tingui en compte la diversitat i la complexitat. En un sentit similar, Inma Benedico aposta pel tractament a l'aula de la corporeïtat com un element fonamental per poder reconèixer i reconduir la diversitat i la complexitat socials. En canvi, en un sentit eminentment filosòfic, Guillem Turró fa una defensa abraonada i necessària de la importància educativa i pedagògica de l'esport. Una ponència, aquesta darrera, amb molts punts de connexió amb la d'Olga Ródenas, que mostra la importància de les intervencions pedagògiques en la formació, en aquest cas dels Mossos d'Esquadra. Finalment, Maria Luján ens presenta algunes reflexions al voltant del seu treball educatiu a cases de colònies.

Esperem que la lectura de les següents ponències porti tant a l'intens debat i a la discussió que van tenir lloc a les jornades de la 3a Primavera Pedagògica, com a la voluntat de participar-hi en properes sessions. Aquí convidem a participar a la 4a edició de la Primavera Pedagògica.